

[Kaj Poulsen]

ling at tro, at en familie kan leve af 259 kr. om dagen? Hvad skulle det hjælpe dem, hvis de først har været nødt til at dreje nøglen om i en virksomhed? Det er dog utrolig naivt.

Må jeg så have lov til at sige til fru Lilli Gyldenkilde, at jeg selvfølgelig har bemærket, hvad SF skriver i betænkningensbidraget. SF er meget beroliget ved, hvad lønmodtagerrepræsentanterne mener i Landsarbejdsnævnet. Jeg synes, at fru Lilli Gyldenkilde skulle have set, hvad Landsarbejdsnævnet og specielt underudvalget havde sagt, inden de kom så langt. Men hvis man ikke er enig, hvem skal så træffe beslutningen? Det skal arbejdsministeren, og derfor kan den beroligelse altså ligge på et meget, meget lille sted.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det skal blive ganske kort, for det er bare for at præcisere. Det er rigtigt. Jeg ved godt, at Landsarbejdsnævnet ikke er gået ind for den del af det, som jeg ellers sætter min lid til. Det ved jeg godt.

Men jeg ved også, ud fra hvilke tankebaner de ikke er gået ind for det. Jeg mener simpelt hen ikke – og det er jeg så klar over går over til mine venner derovre, og det er så også i orden – de har set på virkeligheden, da de har gået dette forslag igennem og derefter nøjagtigt vidst, hvilke grupper der her er tale om at hjælpe, ærlig talt, for så tror jeg ikke, de havde sagt nej til det.

En ting er, at man siger nej til at være med til at lave et forslag, noget andet er, at man bagefter er med til at lave regelsættet. Selvfølgelig vil de gøre det. Hvis de ikke vil gøre det, mener jeg, der er en helt ny situation om det arbejdsmarkedspolitiske, og så må vi se på den sag, men det tror jeg ærlig talt ikke. Jeg tror, man loyalt vil være med til at udarbejde et regelsæt, som hr. Kaj Poulsen da nok skal få indflydelse på, for han taler jo mere med dem derovre, end jeg gør.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg synes, det er helt fint, at fru Lilli Gyldenkilde i hver anden tale, hun holder herfra, fortæller Folketinget, at hun er en stærk kvinde, der har sat sig ind i sagerne. Det er også det, der

sker i Landarbejdsnævnet, også hos lønmodtagerrepræsentanterne, og det er det, der sker i Folketingets partier. Så lad være med de argumenter om, at der er nogen, der ikke har sat sig ind i og ikke forstået noget. Der er andre end fru Lilli Gyldenkilde, der kan dokumentere, at der er forstået mere end det, der er foregået i denne sag i hvert fald.

Traberg Smidt (V):

Det, der bliver indført ved lovforslaget, er en simpel retfærdighedshandling over for en persongruppe, som i det daglige frister en tilværelse på kanten af et eksistensminimum. Jeg synes, det er henrivende at høre hr. Kaj Poulsen sige, at hvad er 259 kr. om dagen? – at det betyder jo ikke noget. Jeg har kendskab til mange personer, for hvem 259 kr. om dagen er ganske afgørende for, om de er i stand til at opretholde skinnet af en anstændig tilværelse.

Det kan godt være, at hr. Kaj Poulsens omgangskreds ikke er i stand til det, og det skyldes måske også noget andet. Det skyldes, når hr. Kaj Poulsen taler om skibsværfter – og vi har jo lige set, hvordan Socialdemokratiet har lavet forlig med regeringen om anparterne, hvor man laver en fed undtagelse for skibsværfterne – at dem kan hr. Kaj Poulsen komme til undsætning, men ikke når det handler om den del af næringslivet, der kører rundt med små pick-up'er og prøver at få en virksomhed til at overleve nogle få år endnu. For der er jo ikke tale om virksomheder, som går strygende. Der er tale om, at de virksomheder, vi kommer til undsætning, er virksomheder, som er i deres livsafsten, det er virksomheder, som er ved at gå ned om og hjem, men som, hvis ikke der kommer et lovforslag og en lov, som bliver vedtaget, af dette indhold her, vil være nødt til at lukke nu, i stedet for at give dem en chance i endnu et par år.

Jeg kunne endda forstå forargelsen – for Socialdemokratiet er jo altid meget ivrig for at spare på statens udgifter – hvis det var sådan, at vi her kom med et lovforslag, som virkelig ville være dyrt for skatteyderne; men der er jo tale om, at de samme menneskers kolleger og de selv kommer til at betale hver en øre i merudgift. Der er tale om et begreb, som i hr. Kaj Poulsens verden jo normalt hedder solidaritet. Nu hedder det noget helt andet, når der er tale om en anden erhvervsgruppe. Det er ikke rimeligt, hr. Kaj Poulsen.